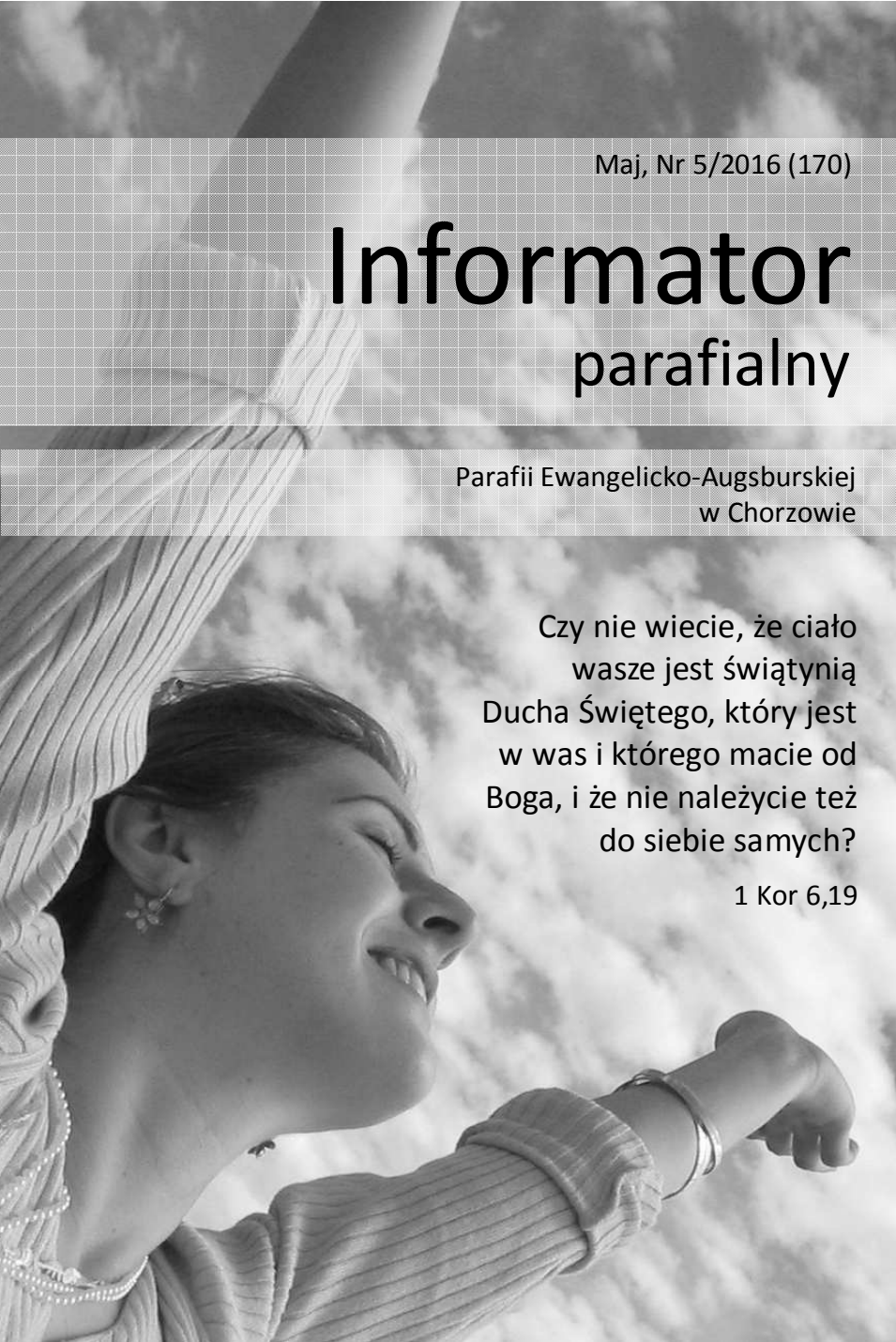

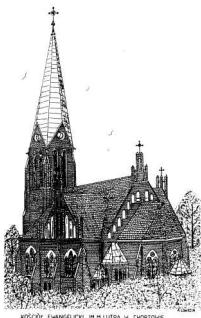
Maj, Nr 5/2016 (170)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Chorzowie

Czy nie wiecie, że ciało
wasze jest świątynią
Ducha Świętego, który jest
w was i którego macie od
Boga, i że nie należycie też
do siebie samych?

1 Kor 6,19

INFORMATOR PARAFIALNY
Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Chorzowie

www.chorzow.luteranie.pl

Adres: Parafia Ewangelicko-Augsburska w Chorzowie,
ul. Dąbrowskiego 22, 41-500 Chorzów

E-mail: parafia.chorzow@gmail.com

tel.: (032) 241 13 97

Konto parafialne: 50 1020 2368 0000 2702 0164 6959

Kancelaria w Chorzowie czynna: pon.- pt. w godz. 9.00-13.00

Duchowny:

Proboszcz: ks. Bogusław Cichy

tel. (032) 241 13 97, kom.0 500 70 4662

Adresy kościołów:

Kościół ks. Marcina Lutra Chorzów, ul. Powstańców 13

Kościół im. Elżbiety, Chorzów, ul. Katowicka 92

Zespół redakcyjny Informatora:

Joanna Famulska, ks. Sebastian Olencki, ks. Andrzej Wójcik,
ks. Bogusław Cichy, Anna Gnida

Andrzej Wójcik

*Proboszcz Parafii
w Gliwicach i Pyskowicach*

Słowo od Duszpasterza

Albo czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was i którego macie od Boga, i że nie należycie też do siebie samych?

1 Kor 6,19

W podróży. O tamie bezpieczeństwa...

To Słowo piszę na wysokości ok. 10.000 km, przy prędkości ok. 700 km/h. Lecę właśnie samolotem na nabożeństwo do Dublina w Irlandii. Samolot, jak się okazuje, to zawsze doskonałe miejsce do przemyśleń... Ile-kroć lecę gdziekolwiek, oprócz tego, że zastanawiam się, ile będzie trwał lot, że trzeba przestawić zegarek, czy wszystko mam, czy czegoś nie zapomniałem, nieodłącznie towarzyszy mi myśl - czy dolecę cały i zdrowy do celu... No właśnie, ale czy trzeba aż samolotu, żeby pochylić się nad ważnymi prze-

myśleniami? Dlaczego zazwyczaj głębsze myśli dotyczące naszego życia poruszane są przez nas w wyjątkowych sytuacjach np. w chorobie, zmianie pracy, rozpadzie związku itd. Pokusa wielka, by stwierdzić, że wtedy widzimy więcej...

Apostoł Paweł zwraca się do chrześcijan, którzy mieszkali w Koryncie. Korynt, jak pamiętamy, był miejscem, gdzie ze względu na położenie (miasto portowe) krzyżowały się myśli, poglądy i duchowość z całego świata, nie było zatem łatwo złapać właściwego kursu wiary. Do tego, gdy chodzi o sprawy związane z cielesnością, a dokładnie seksualnością człowieka, nie było żadnych barier. Dlatego Apostoł upominał Koryntian także i w tym aspekcie... O co jednak chodziło, kiedy przypominał o tym, że ciało to świątynia Ducha Świętego i co to znaczy dla nas dzisiaj...?

Myślę, że dzisiejsza rzeczywistość ma wiele wspólnego z rzeczywistością w Koryncie. Dostępnych jest dzisiaj wiele poglądów na temat chociażby funkcjonowania seksualnego we współczesnym świecie, które nie są tylko teorią spisaną na papierze, ale są promowane przez różne środowiska, a nawet (o zgrozo!) kościoły. Zastanawiałem się, dlaczego tak się dzieje.

Akurat ten fragment Słowa od Duszpasterza piszę w autobusie, w drodze z Dublina do Belfastu, w kraju, gdzie w ostatnim czasie w wyniku referendum zdecydowano o tym, że można swobodnie zawierać związki jedнопłciowe. Zastanawiałem się, dlaczego ludzie podejmują takie wybory i gdzie jest granica bezpieczeństwa w wolności wybierania. Barię, swoistą tamę bezpieczeństwa jest dla wierzących Słowo Boże. Chrześcijańskim punktem odniesienia jest Biblia, i chociażby słowo o tym, że moje ciało jest Świątynią. Jeśli zatem Biblia jest moim drogowskazem, to gdyby nawet wszyscy dookoła

mówili co innego, będę słuchał bardziej Boga niż ludzi i to w każdej ze sfer, nie tylko tej seksualnej.

Coraz bardziej odkrywam, że to, jakimi rzeczywiście jesteśmy i będziemy jako społeczeństwa, ale także jako rodziny czy pojedynczy ludzie, zależy po prostu od tego, czy chcemy słuchać Boga, czy nie. Jestem pewny, że bycie nijakim, albo kreowanie siebie po swojemu, prowadzi prędzej czy później do katastrofy. Bądźmy przede wszystkim wierni Słowu Bożemu i choć może zabrzmi to trochę dziwnie, bo zazwyczaj słyszymy co innego - warto się wysilić i uczyć się jako naród, rodzina czy jednostka na błędach cudzych, a nie na swoich... Niestety, praktyka życia pokazuje, że ze względu na nasz grzech, często musimy bronić się sami przed sobą... Nauczmy się tego wersetu 1 Kor 6,19 na pamięć i potraktujmy go jak naszą tamę bezpieczeństwa, a nie jak ograniczenie.

Z modlitwą
Ks. Andrzej Wójcik

Grupa Przyjaciół Izraela i Narodu Żydowskiego
z różnych kościołów chrześcijańskich w Gliwicach zaprasza na

**spotkania dedykowane studiowaniu Słowa Bożego,
w szczególności Starego Testamentu (Tory),
oraz modlitwie za Izrael, o naród żydowski
i pozostałe narody na Bliskim Wschodzie.**

*Grupa zaprasza także na spotkania
związane ze świętami żydowskimi.*

Spotkania dedykowane studiowaniu Pisma Świętego
**odbywają się w każdy drugi poniedziałek miesiąca
o godz. 17.30 w salce
przy ulicy Jagiellońskiej 19a w Gliwicach.**

Program spotkań w pierwszej połowie roku 2016 (5776/5777)

09.05	3 Mż 19,1-20,27 Parsza Kdoszim	Am 9,7-15	1 P 1,13-16
13.06	4 Mż 4,21-7,89 Parsza Naso	Sdz 13,2-25	Ap 21,17-26

11 czerwca 2016 r. odbędzie się **MARSZ DLA JEZUSA ORAZ ŻYCIA I RODZIN** w ramach projektu „Nie wstydzę się Jezusa..!!” Wydarzenie organizowane jest przez Fundację „Inicjatywa MISSIO”, która prowadzi działania aktywizujące gliwickie wspólnoty. Więcej szczegółów o akcji pojawi się wkrótce na stronie <http://www.inicjatywamissio.pl>.

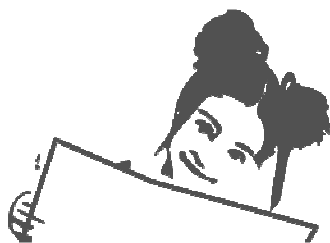
dla najmłodszych

Przeczytaj (sam lub poproś o pomoc kogoś starszego) **Podobieństwo o faryzeuszu i celniku** oraz o tym, jak **Pan Jezus błogosławi dzieci** - teksty te są zapisane w Ewangelii Łukasza w rozdziale 18, wersetach od 9 do 17. Co było niedobrego w postawie faryzeusza? Co to znaczy poniżać się, być uniżonym przed Bogiem? To nie są łatwe pytania - najlepiej porozmawiaj o tym z kimś starszym w domu albo na

najbliższej szkółce niedzielnej. Pan Jezus chciał i wciąż chce, żeby dzieci do niego przychodziły! Błogosławi je w sposób szczególny i stawia wszystkim za wzór - dziecięca wiara jest tą najczystsza, o taką wiarę właśnie chodzi. Możesz całkowicie, w pełni polegać na Bogu, ufać Mu. Jeśli wierzysz Bogu, Twoje serce należy do Niego, to, jak mówi ten fragment, do Ciebie należy Królestwo Niebios!

Faryzeusz i celnik przyszli do Świątyni. Znajdź 8 szczegółów różniących obrazki.

dla starszaków

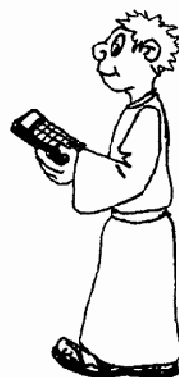
Przed tobą działania matematyczne ułożone z zapałek. Niestety, do działań wkradły się błędy. W każdym działaniu przestaw tylko jedną zapałkę w taki sposób, aby było ono prawdziwe.

$$10 + 11 = 21$$

$$11 + 11 = 22$$

$$11 + 11 = 1$$

$$11 + 11 = 22$$

(Zadania pochodzą z książki „Opowieści biblijne. Rebusy, quizy, zagadki, krzyżówki.” Adam Ligęza, Michał Wilk, wyd. eSPe, 2009)

Piórem...

Panie, dziękuję Ci za to, że zawsze
Jeżeli tylko tego chcę
Mogę odczuwać Twoją troskę
Dziękuję, że niezależnie od tego, czy jest mi dobrze, czy źle
Ty zawsze przy mnie jesteś

Dziękuję, Panie za te chwile
Kiedy z ludzkiego punktu widzenia nie mogę zrobić nic
By pomóc, zaradzić czemuś, mieć wpływ
To mogę przyjść do Ciebie
I szepcząc bez słów
Prosić o Twoje dotknięcie
O otarcie czyichś łez
O rozwiązanie, których ja nie jestem w stanie wymyśleć
O mądrość, której tak bardzo mi brak...

Panie, dziękuję, że nie zostawiasz człowieka nigdy w pustce
Dziękuję za to, że gdy jest mi źle
Gdy zupełnie nie widzę szans
Wyjścia z jakichś sytuacji bez bólu
Mogę oddać cały ten ciężar Tobie
A Ty po raz kolejny i kolejny, i kolejny...
Czynisz cuda w moim życiu...

Dziękuję, że...
Nie muszę ukrywać się, jak uczniowie
Którym zawalił się cały świat
Którym zachwiały się wszelkie priorytety
Którym pozostał tylko strach
Bo inaczej sobie to wyobrażali
Bo przecież inaczej miało być...

Dziękuję, że tak często chronisz mnie samą przede mną
Że chronisz mnie od moich wizji
Jak coś mogłoby wyglądać
I nie pozwalasz zamartwiać się nad miarę
Pokazując mi: Dziecko! Jestem obok Ciebie

Justyna Minkina

Czy to nie wystarczy?
Weź mój pokój
I zaufaj
Zamknij oczy
I spokojnie zaśnij
Nic więcej Ci nie trzeba
Nie zamartwiaj się, bo to nie da Ci absolutnie nic
Zaśnij i szukaj mojego Królestwa
A wszystko inne będzie Ci dodane...

Humor z befką

Czterech duchownych spotyka się w poniedziałkowy wieczór. „Wiedziecie co...”, mówi pierwszy z nich, „jesteśmy naprawdę dobrymi kolegami. Może skorzystamy z tej okoliczności, żeby zwierzyć się sobie z naszych największych problemów.”

Wszyscy zgodnie przytaknęli.

„Chcę się wam zwierzyć z tego, że za często sięgam do kieliszka” wyznaje pierwszy. Pozostali trzej wzdychają.

Drugi mówi: „Skoro ty, drogi bracie, byłeś taki szczery w stosunku do nas, to ja wam wyznam, że wciągnął mnie hazard. Jestem uzależniony do tego stopnia, że nawet podkradam pieniądze z kościelnej skarbonki”. Pozostali znów głęboko wzdychają.

Na to odzywa się trzeci: „Droży bracia, jestem strasznie rozbity, bo mam romans z kobietą z mojej parafii, a do tego okazuje się, że jest mężatką”. Pozostali znów reagują głębokim, głośnym westchnieniem.

W końcu przychodzi kolej na ostatniego, żeby powiedział kolegom o swoim największym problemie, ale on jakoś nie może się zebrać w sobie. Pozostali trzej dodają mu odwagi: „Nie przejmuj się, nikt poza nami nie dowie się o twoim problemie, przecież jesteśmy związani tajemnicą spowiedzi.” „No tak, ale ja nie wiem, jak mam wam to powiedzieć” zwierza się ostatni, „bo mój problem to to, że jestem okropnym plotkarzem i nie potrafię niczego zachować w tajemnicy.”

opracował: xwf

Aleksander Macha

Biblia o dawaniu

cz.1

Źródło pieniędzy

Przeczytałem kiedyś opinię, że Nowy Testament mówi bardzo wiele o finansach. I to nie dlatego, że Jezusowi zależy na pieniądzach, ale dlatego, że zależy mu na naszych sercach, ...a tam zazwyczaj są pieniądze. Pomyślałem wtedy: zaraz, zaraz, przecież Biblia, a szczególnie Nowy Testament jest o sprawach duchowych, a nie materialnych. Nie miałem racji. Przede wszystkim Bóg nie dzieli spraw na duchowe i materialne, a poza tym to prawda, że wersetów, które mówią o finansach, majątnościach i podejściu do nich jest znacznie więcej niż wersetów mówiących o wierze i zbawieniu.

Gdy zastanowimy się, o czym głównie lub między innymi traktują takie przypowieści jak:

„O synu marnotrawnym”, „O ukrytym skarbie”, „O robotnikach winnicy”, „O dzierżawcach winnicy”, „O talentach”, „O dieście minach”, „O zgubionym groszu”, „O nieuczciwym zarządcy” albo co jest w całości lub w części tematem takich zdarzeń jak: „Wdowi grosz”, „Rozmowa z bogatym młodzieńcem”, „Obmycie nóg Jezusa drogim olejkiem” – wtedy przyznamy, że problem podejścia do finansów to arcyważny temat Nowego Testamentu.

Wszystkie te przypowieści i opisane wydarzenia mają nas nauczyć, jak Bóg chce, abyśmy widzieli sprawę pieniędzy i majątności, jak mamy ich używać i jakie będą skutki posłuszeństwa Bogu w tej dziedzinie? Ale pokazują też „drugi koniec kija” – jak szatan chce, abyśmy wi-

dzieli sprawę finansów, jak chce, abyśmy ich używali i jaki koniec przygotował szatan dla tych, którzy za nim pójdą.

Dla mnie fundamentalne nauczanie wypowiedziane przez samego Jezusa znajduje się w Ewangelii Mateusza 6,19-34. To fragment Kazania na Górze. Jezus porusza w nim dwie podstawowe kwestie:

- 1) Jakie jest **ŹRÓDŁO** bogactwa i pieniędzy i
- 2) jak powinniśmy ich **UŻYWAĆ**?

Za każdym razem pokazuje **SKUTKI** właściwego i niewłaściwego podejścia do pieniędzy, zarówno jeśli chodzi o ich **ŹRÓDŁO**, jak i sposób ich **UŻYWANIA**! Zacznijmy od **ŹRÓDŁA**. Jezus mówi:

(24) Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego nienawidzić będzie, a drugiego miłować, albo jednego trzymać się będzie, a drugim pogardzi. Nie możecie Bogu służyć i mamonie. (25) Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się o życie swoje, co będziecie jedli albo co będziecie pili, ani o ciało swoje, czym się przyodziewać będziecie. Czyż życie nie jest czymś więcej niż pokarm, a ciało niż odzienie?

O czym mówi tu Jezus? Czy zabrania nam służenia dwóm Panom? Nie. On nas informuje, że służenie dwóm Panom jest niemożliwe. Dziś, gdy jesteśmy tzw. „wolnymi ludźmi”, a „panów” bardziej kojarzymy z pracodawcami, z łatwością wyobrażamy sobie pracę na dwóch etatach, prawda? Jednak oryginał grecki mówi właściwie o „byciu niewolnikiem” u dwóch „absolutnych właścicieli”, a nie o pracy u dwóch pracodawców. Przyznasz więc, że bycie niewolnikiem do południa u jednego „absolutnego właściciela”, a po południu u drugiego kłóci się z samą ideą należenia do kogoś jednego w sposób całkowity. Dlatego Jezus kontynuuje, że nie można jednocześnie należeć do Niego i do mamony. Teraz to jasne, prawda?

Jednak Jezus nie przeciwstawia siebie pieniądзом (mamonie), jak niektórzy twierdzą. Gdyby pieniądze były złe same w sobie, żaden Chrześcijanin nie powinien ich mieć. Jezus mówi raczej o mocach ciemności stojących za pieniędzmi. Głównym zadaniem mocy ciemności stojących za pieniędzmi jest przekonanie nas do dwóch rzeczy:

(24) Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego nienawidzić będzie, a drugiego miłować, albo jednego trzymać się będzie, a drugim pogardzi. Nie możecie Bogu służyć i mamonie. (25) Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się o życie swoje, co będziecie jedli albo co będziecie pili, ani o ciało swoje, czym się przyodziewać będziecie. Czyż życie nie jest czymś więcej niż pokarm, a ciało niż odzienie?

O czym mówi tu Jezus? Czy zabrania nam służenia dwóm Panom? Nie. On nas informuje, że służenie dwóm Panom jest niemożliwe. Dziś, gdy jesteśmy tzw. „wolnymi ludźmi”, a „panów” bardziej kojarzymy z pracodawcami, z łatwością wyobrażamy sobie pracę na dwóch etatach, prawda? Jednak oryginał grecki mówi właściwie o „byciu niewolnikiem” u dwóch „absolutnych właścicieli”, a nie o pracy u dwóch pracodawców. Przyznasz więc, że bycie niewolnikiem do południa u jednego „absolutnego właściciela”, a po południu u drugiego kłóci się z samą ideą należenia do kogoś jednego w sposób całkowity. Dlatego Jezus kontynuuje, że nie można jednocześnie należeć do Niego

i do mamony. Teraz to jasne, prawda?

Jednak Jezus nie przeciwstawia siebie pieniądзом (mamonie), jak niektórzy twierdzą. Gdyby pieniądze były złe same w sobie, żaden Chrześcijanin nie powinien ich mieć. Jezus mówi raczej o mocach ciemności stojących za pieniędzmi. Głównym zadaniem mocy ciemności stojących za pieniędzmi jest przekonanie nas do dwóch rzeczy:

1) że pieniądze i majątności są z „tego świata”, a nie od Boga, i że

2) są źródłem wielu dobrych, a wręcz niezbędnych rzeczy do życia.

Prawdę mówiąc, wielu ludzi (nawet Chrześcijan) bardziej lub mniej świadomie wierzy w te szatańskie kłamstwa twierdząc, że pieniądze są częścią „tego świata”, a nie Bożego Królestwa oraz, że faktycznie trzeba przyznać, że są niezbędne do życia i jako takie są źródłem dobra... **A to przecież kłamstwo i bzdura!**

W tych dwóch wersetach Jezus uczy nas, że jest tylko jedno źródło wszystkiego, co mamy. Tym źródłem jest tylko Bóg. Jeśli uwierzymy, że pieniądze

po prostu **są** w świecie i trzeba je tylko zdobyć, że pochodzą od naszego pracodawcy, ze spadku od rodziny lub zdobywamy je wyniku naszej ciężkiej pracy i są autonomiczne od Boga – wtedy przyznajemy, że są **inne** źródła dobrych rzeczy, a nie tylko sam Bóg. A skoro tak, to musimy zając się „obłaskawianiem” tych **innych** źródeł, tym bardziej, że pieniądze dają wiele dobrych rzeczy i są niezbędne do życia. Bóg mówi, że jeśli ktoś tak myśli, to chce służyć trochę Bogu, a trochę mamonie i do tego wydaje mu się, że to jest możliwe. Jezus informuje nas, że jeśli ktoś chce tak żyć, to w praktyce służy **tylko** mamonie, gdyż jak mówią te wersety, zawsze w końcu jednego pana pokochasz, a drugiego zlekceważysz! Na tym polega niemożliwość służenia dwom panom!

Wiemy już co, a właściwie **Kto** jest źródłem pieniędzy. Bóg, sam Bóg! To nic, że podpisujesz umowę ze swoim pracodawcą i on wypłaca Ci pieniądze. Ich dawcą jest sam Bóg. On wie, ile potrzebujemy, on w pełni kontroluje dopływ pieniędzy do naszych rodzin. To nic, że harujesz we własnej firmie i myślisz, że swoją pracą zarobiłeś na wszystko. To Bóg codziennie

daje Ci zdrowie, talenty, predyspozycje i wszystko inne, żebyś mógł zarobić te pieniądze. On daje Ci wszystkie niezbędne zasoby. On w pełni kontroluje Twój biznes. Może go pomnożyć i dać mu wzrost lub go nie błogosławić! Tyle o samym źródle.

Skutki używania pieniędzy

A jakie są skutki prawidłowego postrzegania źródła wszystkiego, co potrzebujemy do życia – w tym pieniędzy? Mówi o tym kolejny werset i wszystkie pomiędzy 26. a 34.

(25) Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się o życie swoje, co będziecie jedli albo co będziecie pili, ani o ciało swoje, czym się przyodziewać będziecie. Czyż życie nie jest czymś więcej niż pokarm, a ciało niż odzienie? (...)
(33) Ale szukajcie najpierw Królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a wszystko inne będzie wam dodane.

Jeżeli uznamy Boga za źródło wszystkiego, w tym pieniędzy, nie musimy się już o nic martwić, gdyż On wszystko kontroluje i obiecuje troszczyć się o nas.

Jeżeli uznamy, że pieniądze pochodzą „ze świata”, spoza Bożego źródła, wtedy musimy o nie

Ks. Andrzej Komraus

Od Genesis do Apokalipsy: **Listy do Koryntian** cz. 24

Albowiem jak ciało jest jedno, a członków ma wiele, ale wszystkie członki ciała, chociaż jest ich wiele, tworzą jedno ciało, tak i Chrystus; bo też w jednym Duchu wszyscy zostaliśmy ochrzczeni w jedno ciało – czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni, i wszyscy zostaliśmy napojeni jednym Duchem. Albowiem i ciało nie jest jednym członkiem, ale wieloma. Jeśliby powiedziała noga: Ponieważ nie jestem ręką, nie należę do ciała; czy dlatego nie należy do ciała? A jeśliby rzekło ucho: Ponieważ nie jestem okiem, nie należę do ciała, czy dlatego nie należy do ciała? Jeśliby całe ciało było okiem, gdzież byłby słuch? A jeśliby całe ciało było słuchem, gdzież byłoby powonienie? Tymczasem Bóg umieścił członki w ciele, każdy z nich tak, jak chciał. A

jeśliby wszystkie były jednym członkiem, gdzież byłoby ciało? A tak członków jest wiele, ale ciało jedno. Nie może więc oko powiedzieć ręce: Nie potrzebuję ciebie; albo głowa nogom: Nie potrzebuję was. Wprost przeciwnie: Te członki ciała, które zdają się być słabszymi, są potrzebniejsze, a te, które w ciele uważamy za mniej znaczne, otaczamy większym szacunkiem, a dla wstydliwych członków naszych dbamy o większą przyzwoitość, podczas gdy przyzwoite członki nasze tego nie potrzebują. Lecz Bóg tak ukształtował ciało, iż dał pośledniejszemu większą zacność, aby nie było w ciele rozdzielenia, lecz aby członki miały nawzajem o siebie jednakie staranie. I jeśli jeden członek cierpi, cierpią z nim wszystkie członki; a jeśli doznaje czi

jeden członek, radują się z nim wszystkie członki. Wy zaś jesteście ciałem Chrystusowym, a z osobna członkami. A Bóg ustanowił w Kościele najpierw apostołów, po wtóre proroków, po trzecie nauczycieli, następnie moc czynienia cudów, potem dary uzdrawiania, niesienia pomocy, kierowania, różne języki. Czy wszyscy są apostołami? Czy wszyscy prorokami? Czy wszyscy nauczycielami? Czy wszyscy mają moc czynienia cudów? Czy wszyscy mają dary uzdrawiania? Czy wszyscy mówią językami? Czy wszyscy je wykładają? Starajcie się tedy usilnie o większe dary łaski; a ja wam wskażę drogę jeszcze doskonalszą.

1 Kor 12,12-31

Zwróciliśmy ostatnio uwagę na fakt, że dary Ducha Świętego, o których pisze Apostoł Paweł, udzielane były ze względu na dobro zboru, a więc dobro ogólne, społeczne. Każdy dar duchowy, każdy charyzmat, służy dobru całej wspólnoty chrześcijańskiej; podobnie każda posługa, każda służba, znajduje swoje określone miejsce w Kościele, w zborze, i jest na swoim miejscu niezbędna. Sło-

wo Boże wyraźnie bowiem stwierdza, że *„w każdym różnie przejawia się Duch ku wspólnemu pożytkowi”* (wiersz 7). Ważne przy tym wszystkim, aby pamiętać znaczące słowa: *„Wszystko to zaś sprawia jeden i ten sam Duch, rozdzielając każdemu poszczególnie, jak chce”*. Tak, jak chce Duch Święty, a nie tak, jak pożąda człowiek.

Druga część rozdziału dwunastego wypełniona jest jednym wielkim porównaniem, rozbudowanym do całej przypowieści: porównaniem społeczności chrześcijan do ludzkiego ciała. Apostoł Paweł kilkakrotnie w swych pismach posługiwał się tą metaforą: w dwunastym rozdziale Listu do Rzymian, dwukrotnie (w czwartym i piątym rozdziale) w Liście do Efezjan, ponadto w drugim rozdziale Listu do Kolosan. Porównanie to wprawdzie często było stosowane we współczesnej Apostołowi starożytności, jednakże Paweł ujął je nieco inaczej, akcentując jedność społeczności wierzących, i to jedność szczególną. Można bowiem byłoby się spodziewać, że porównanie to doprowadzi do wniosku, że różni członkowie społeczności chrześcijan, łącznie z charyzmatykami, tworzą jedno ciało,

jeden żywy organizm, w którym powinna panować zgoda i całkowita harmonia. Autor Listu tymczasem już na początku porównania wskazuje, jakiemu celowi ma ono służyć: *„Albowiem jak ciało jest jedno, a członków ma wiele, ale wszystkie członki ciała, chociaż jest ich wiele, tworzą jedno ciało, tak i Chrystus”*. Przypomina się tu pytanie Pawła z pierwszego rozdziału Listu, kiedy po wyliczeniu rywalizujących ze sobą stronnictw w zborze korynckim pisze: *„Czy rozdzielony jest Chrystus?”* (1 Kor 1,13). Jedność Kościoła jest czymś nieporównanie ważniejszym niż jedność w obrębie jakiegokolwiek ludzkiej organizacji, dlatego też stwierdza: *„Wy zaś jesteście ciałem Chrystusowym”* (w. 27). Mamy tu więc nie tylko porównanie, ale stwierdzenie identyczności Chrystusa ze społecznością wierzących. Tej idei podporządkowane są wszystkie dalsze stwierdzenia Apostoła podkreślającego, że sprawcą jedności wierzących jest sam Bóg. Boża wola decyduje też o tym, kto i jakie dary otrzymuje: *„Bóg umieścił członki w ciele, każdy z nich tak, jak chciał”* (w. 18).

Określenie Kościoła, zboru, społeczności wierzących jako

ciała Chrystusowego, daje Apostołowi okazję do ponownego zwrócenia się ku sprawie charyzmatów, o których pisał już w pierwszej części rozdziału. Podaje teraz nową ich listę, nieco różniącą się od wcześniejszej, i nie tylko nazywa charyzmaty, ale również określa kategorie posiadających je chrześcijan. Mamy więc apostołów, proroków i nauczycieli. Jeśli chodzi o **apostołów**, to nazwę tę w tym wypadku należy pojmować nie tyle w znaczeniu historycznym, ile charyzmatycznym. Chodzi tu bowiem o tych, którzy otrzymali zadanie głoszenia Ewangelii na nowych obszarach, dokąd nie dotarł nikt z grona Dwunastu. W tym sensie byli apostołami wspomniani w Liście do Rzymian Andronik i Junia (albo Junias), znany nam z Dziejów Apostolskich Barnaba, i wielu innych. Zadaniem **proroków** było budowanie, napominanie i pocieszanie (zadania te określa Paweł w dalszej części Listu, w rozdziale czternastym). O prorokach czytamy w księdze Dziejów Apostolskich (rozdziały: jedenasty, trzynasty, piętnasty i dwudziesty pierwszy), z dwóch wzmianek w Nowym Testamencie dowiadujemy się też, że charyzmat ten udzielany był również niewiastom (Dz 21,9; 1

Kor 11,5). **Nauczyciele**, wspomniani również w dwunastym rozdziale Listu do Rzymian, pełnili funkcję katechetów, ale zakres ich obowiązków w jakimś stopniu pokrywał się z tymi, jakie nosili prorocy. Paweł nie wymienia tu jeszcze czwartej kategorii charyzmatyków, a mianowicie **ewangelistów**; przypuszczalnie ich zadania odpowiadały tym, jakie wykonywali charyzmatyczni apostołowie.

Na uwagę zasługują tutaj dary niesienia pomocy i kierowania, wspomniane w w. 18. Przypuszczalnie w pierwszym przypadku chodzi o opiekę nad chorymi i ubogimi, natomiast dar kierowania odnosi się do funkcji zarządzania, administrowania zbożem. W starotestamentowej Księdze Przysłów znajdujemy odnoszące się jakby do tego zdanie: *„Gdy nie ma umiejętnego kierownictwa, naród upada”* (Prz. 11,14a). Kierowanie społecznością wierzących to wielkie i niezwykle odpowiedzialne zadanie; bez Bożej pomocy, bez Bożego wsparcia, bez Bożej łaski nie da się tu zrobić zbyt wiele dobrego.

Warto wspomnieć tu o jeszcze jednej sprawie: kategorii charyzmatyków, jakie wspomina

Apostoł Paweł, nie funkcjonowały niezależnie od istniejących i tworzących się struktur Kościoła i nie zastępowały czy wypierały ustanowione i istniejące urzędy czy funkcje kościelne. Tak więc biskupi, prezbiterzy czy diakoni bardzo często byli w takim czy innym sensie jednocześnie charyzmatykami.

„Bóg umieścił członki w ciełe, každy z nich tak, jak chciał” (w. 18).

Kiedy patrzemy na Pawłową metaforę o ciełe Chrystusowym i przyglądamy się jej użyciu w pismach Apostoła, nie możemy nie dostrzec znamienego faktu, że użyta w rozdziale szóstym Pierwszego Listu do Koryntian przez stwierdzenie przynależności do ciała Chrystusowego miała ustrzec chrześcijan przed rozpustą; w rozdziale dziesiątym tegoż Listu skłonić ich do jedności w oparciu o zasadę jednego ciała, umacnianego jednym chlebem Chrystusowym, a w omawianym teraz przez nas fragmencie (podobnie jak w dwunastym rozdziale Listu do Rzymian) wpłynąć na harmonijne uzgodnienie charyzmatów dla dobra całej społeczności chrześcijańskiej.

Werner de Boor przypomina, że ciało jest tak zbudowane, iż

wszystkie, choć różnorodne członki są ze sobą połączone, niezbędne dla siebie i troszczą się o siebie nawzajem. W organizmie człowieka zawsze choroba jednego członka, jednego organu, zakłóca funkcjonowanie członków nawet znajdujących się daleko od niego i ma decydujący wpływ na samopoczucie całego ciała. Również odwrotnie: zdrowie jednego członka służy dobru wszystkich innych. *Mens sana in corpore sano* – mawiali Starożytni – w zdrowym ciele zdrowy duch. Podobnie ma się rzecz we współżyciu zborowym. Sparaliżowanie lub zniekształcenie życia duchowego jednego członka zboru ma wpływ na stan całego zboru; każda moc i żywotność poszczególnych jednostek pobudza pozostałych i sprawia, że zbor jest pełen radości. Proklamowana w Koryncie „wolność”, która nie troszczyła się o innych i ze spokojem patrzyła na upadek „słabego” brata, nie tylko była więc w gruncie rzeczy bezprawiem, ale również brzemieniem w skutki błędem. Gdy głowa nie zatroszczy się o zakażenie w małym palcu, sama będzie musiała wraz z tym palcem umrzeć.

To, czym Koryntianie są, to, czym są wszyscy chrześcijanie, jest darowaną im rzeczywistością. Nie musimy stwarzać Ciała Chrystusa, ani czynić siebie jego członkami. Możemy jednak to, co nam zostało dane, uszkodzić lub nawet zniszczyć. W różnorodności członków, darów, działań i służb jesteśmy Ciałem Chrystusa, jesteśmy Jego członkami; w tej różnorodności musi być jedność, ponieważ całe to bogactwo zależy od jedności zboru.

Włączając do listy charyzmatów również dary Boga o charakterze posługi, służby, o charakterze instytucjonalnym (chodzi tu o apostołów, proroków i nauczycieli), Apostoł wyraźnie daje do zrozumienia, że dary, które występują w Koryncie, nie mają charakteru autonomicznego, ale trzeba je postrzegać w strukturze całego Kościoła, całej społeczności wierzących na całym świecie.

Kościół, zbor, jest budowlą Bożą, ciałem Chrystusa i dziełem Ducha Świętego. To przypomnienie, ważne dla Koryntian, jest niezmiernie istotne również dla nas, chrześcijan żyjących w dwudziestym pierwszym wieku.

Muzeum Śląskie w Katowicach włącza się w organizację

Roku Reformacji na Śląsku.

W związku z tym zwróciło się z prośbą do górnośląskich parafii ewangelickich z prośbą o pomoc w przygotowaniu ekspozycji. Muzeum poszukuje wszelkiego rodzaju pamiątek i przedmiotów dokumentujących życie społeczne i duchowe rodzin ewangelickich, na przykład **śpiewników, modlitewników, Biblii, postyli, innych książek i wydawnictw religijnych sprzed 1960 roku, zdjęć, dokumentów, świadectw konfirmacji oraz innych ważnych przedmiotów dla rodzin czy społeczności ewangelickich.**

Historię śląskich ewangelików Muzeum pragnie przedstawić poprzez eksponaty połączone z opowieściami ludzi o lokalnych tradycjach, rodzinnych zwyczajach, miejscach, które należałoby zdokumentować. Stąd prośba o **spotkanie z pracownikami Muzeum, które odbędzie się w sali parafialnej we środę 25 maja o godz. 10.00.**

Serdecznie proszę osoby, które mogą podarować Muzeum lub wypożyczyć na czas trwania wystawy swoje rodzinne pamiątki związane z życiem religijnym o udział w tym spotkaniu.

FUNDUSZ STYPENDIALNY

**DLA DZIECI
I MŁODZIEŻY
UZDOLNIONEJ
ARTYSTYCZNIE**

Kapituła Funduszu Stypendialnego
im. ks. Bpa Tadeusza Szurmana
ogłasza III nabór wniosków
o przyznanie stypendium
do dnia 30 maja 2016 r.

Regulamin oraz szczegóły zgłoszeń
dostępne na stronie

www.katowice.luteranie.pl oraz **www.luteranie.pl**

FUNDUSZ STYPENDIALNY im. Ks. Bpa Tadeusza Szurmana

Fundatorzy Anna i Piotr Kurkowie już po raz trzeci ogłaszają nabór kandydatów do uzyskania pomocy materialnej dla uzdolnionych artystycznie dzieci oraz uczącej się młodzieży w wieku do 24 lat – członków Kościoła Ewangelicko–Augsburskiego w RP.

Warunkiem ubiegania się o stypendium jest złożenie do 30 maja 2016 roku wniosku wraz z wymienionymi w nim załącznikami.

Wzór wniosku oraz Regulamin Funduszu dostępny jest na stronach internetowych: www.katowice.luteranie.pl oraz www.luteranie.pl, a także w parafiach.

Wnioski należy przysyłać na adres:

Parafia Ewangelicko–Augsburska w Katowicach,
ul. Warszawska 18, 40–006 Katowice.

Stypendium zostanie przyznane jednej osobie wyłonionej przez Kapitułę Funduszu, w skład której wchodzi: Fundator, przedstawiciele Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Katowicach oraz Diecezji Katowickiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP, na podstawie oceny złożonych wniosków zgodnie z Regulaminem.

Wysokość stypendium w 2016 roku wynosi 1 000 euro (równowartość w złotych, nie mniej niż 4 000,00 zł).

Ogłoszenie wyników i wręczenie nagrody nastąpi w dniu 12 czerwca 2016 roku, podczas Diecezjalnego Przeglądu Twórczości Zespołów Dziecięcych i Młodzieżowych w Jastrzębiu-Zdroju. Dotychczasowymi laureatami byli: Piotr Karzełek i Klaudia Camilla Twardzik.

W przypadku dodatkowych pytań, prosimy o kontakt na adres mailowy: katowice@luteranie.pl

ZAPRASZAMY DO SKŁADANIA WNIOSKU

Fundatorzy

Co wydarzyło się w kwietniu..... ?

70. Zjazd Chórów Diecezji Katowickiej

Śpiewajcie Panu pieśń nową, bo cuda uczynił. Ps.98,1

W niedzielę Cantate 24 kwietnia, parafialny chór Animato uczestniczył w corocznym święcie pieśni ewangelickiej, czyli Zjeździe Chórów Diecezji Katowickiej. W tym roku był to zjazd szczególnie, bo jubileuszowy i zorganizowany został w Lędzinach-Hołodunowie, a właśnie w tym roku parafia ta obchodzi również jubileusz – 30. rocznicę poświęcenia nowego kościoła Św. Trójcy.

O godzinie 10.30 odbył się koncert – przegląd chórów, w którym swoje programy zaprezentowało 15 zespołów chóralnych. Dziwiliśmy się, że tak niewielki kościół pomieścił tak ogromną ilość ludzi, bo zazwyczaj każdemu chórowi towarzyszą członkowie rodzin lub sympatycy.

Gospodarz zjazdu, ks. Adam Malina, przedstawiał występujące chóry, a pomiędzy kolejnymi występami zapoznawał nas z dziejami parafii ewangelicko-

augsburskiej w Lędzinach i z historią hołodunowskiego kościoła.

Repertuar chórów był zróżnicowany - od pieśni epoki renesansu poprzez klasykę, aż do rytmicznych współczesnych utworów. Pieśni wykonywane były a cappella lub z towarzyszeniem instrumentu. Różnorodny repertuar i aranżacje wykonywanych utworów podobały się słuchaczom, którzy nagradzali chóry gromkimi brawami. Nasz chór zaśpiewał Chorał Józefa Świdra „Wśród moich złych uczynków” i fragment Kantaty Misyjnej E. Claraka „Niechaj świat słucha Go”. Na zakończenie występów zespół smyczkowy z Zabrza wykonał Divertimento D-dur W.A. Mozarta.

Po koncercie i tradycyjnym śląskim obiedzie serwowanym w pobliskiej restauracji wróciliśmy do kościoła na nabożeństwo. W czasie liturgii, po czytaniu Słowa Bożego i Wyznaniu Wiary, połączone chóry wykonały wspólną pieśń „Zachowaj nas przy słowie swym” ze sło-

wami Marcina Lutra i muzyką J.S. Bacha.

W czasie nabożeństwa miało też miejsce wprowadzenie w urząd ewangelisty tyskiego parafianina **Romana Fengera**. Kazanie wygłosił ks. prof. Marek Uglorz. Następnie Biskup Diecezji Katowickiej bp dr Marian Niemiec wygłosił pozdrowienie dla zgromadzonej „śpiewaczej rodziny”, po czym nastąpiło wręczanie dyplomów i pamiątkowych statuetek dla występujących chórów.

Z okazji jubileuszowego zjazdu wyróżnieni także zostali pamiątkowymi medalami zasłużeni członkowie chórów. W naszym chórze wyróżnieni zostali panowie Wilhelm Lorek i Henryk Fik – Gratulujemy!

Po nabożeństwie odbyła się biesiada chóralna prowadzona przez śląskiego dziennikarza i pisarza Marka Szołtyska.

Krystyna Raszka

Diecezjalne śniadanie dla mężczyzn

Diecezjalna Komisja Ewangelizacyjno-Misyjna oraz Parafia Ewangelicko – Augsburska w Chorzowie były organizatora-

mi diecezjalnego śniadania dla mężczyzn. Już po raz drugi odbyło się ono w chorzowskiej parafii – w tym roku w sobotę 9 kwietnia.

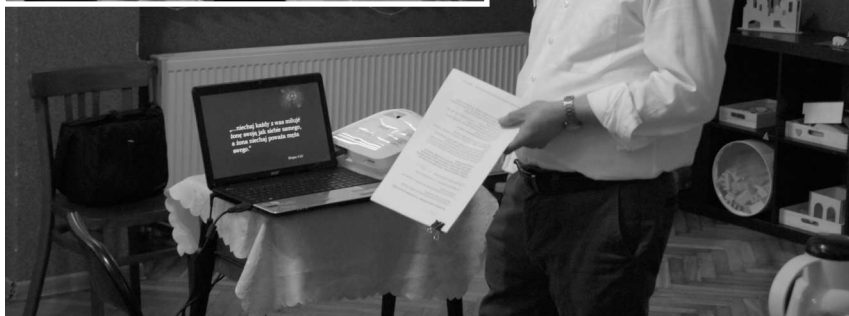
Zebranych powitał proboszcz parafii ks. Bogusław Cichy. Słowa pozdrowienia przekazał również zwierzchnik diecezji bp Marian Niemiec, a rozważanie biblijne poprowadził Roman Fenger.

Po części gastronomicznej gość spotkania Paweł Gumpert przedstawił temat: Beznadziejna sytuacja mężczyzn w irracjonalnym świecie kobiet". Spotkanie pozwoliło uświadomić, jak wielkie różnice dzielą świat mężczyzn od świata kobiet, jak różne są priorytety, pragnienia i sposoby ich okazywania. "Mówi się, że kobiety są z Wenus a mężczyźni z Marsa, a mnie się wydaje, że z dwóch różnych galaktyk" – stwierdził na początku swojego wykładu prelegent. Temat prowokował do rozmów i dzielenia się doświadczeniami i spostrzeżeniami, jakie istnieją w małżeństwach bądź rodzinach pomiędzy obu płciami.

ks. Bogusław Cichy

Fotografia: Ilona Cichy

Opłaty za czynności związane z pogrzebem i pochówkiem na cmentarzu parafialnym:

1. miejsce na cmentarzu na 20 lat

groby: a) standartowy – 700 zł

b) inne wyznania – 1200 zł

c) głębinowy, murowany, grobowiec – 900 zł

d) głębinowy, murowany, grobowiec inne wyznania – 1300

2. czynności pogrzebowe

a) dla parafian opłacających regularnie składkę kościelną – 600 zł

b) czynności pogrzebowe dla parafian z nieopłaconą składką kościelną do 3 lat – 800 zł

c) czynności pogrzebowe dla parafian z nieopłaconą składką kościelną powyżej 3 lat – 1000 zł

d) czynności pogrzebowe dla osób innych wyznań – 1200 zł

Wykopanie groby według cennika grabarza. Kancelaria parafialna nie przyjmuje opłat za wykopanie grobu.

Rada Parafialna informuje jednocześnie, że czynności pogrzebowe będą odprawiane po wpłaceniu w kancelarii parafialnej pełnej odpłatności.

Pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwem (art. 49 § 1 kpk). Wszelkie działania za pokrzywdzone dzieci mogą po-

dejmować ich przedstawiciele ustawowi jak rodzic, opiekun, kurator oraz osoby, pod których stałą pieczę dzieci pozostają sprawując opiekę w sposób ciągły i we wszystkich dziedzinach życia (art. 51§2).

**pomagamy
pokrzywdzonym**

Siedziba główna OPOPP

Adres: ul. Jagiellońska 19a

44-100 Gliwice

e-mail: pokrzywdzeni@cme.org.pl

telefon w godz. 8.00- 17.00 **tel. 518 135 318**

Filia OPOPP w Chorzowie, ul. Chrobrego 17

e-mail: pokrzywdzeni@cme.org.pl

Telefon ogólny Ośrodka: 518 135 318

Telefon w godzinach pracy specjalistów: 506 743 042

„Kwadrans Biblijny” to tytuł cotygodniowej audycji przygotowywanej przez Parafię Ewangelicką w Gliwicach i nadawanej w każdą niedzielę na antenie Radia CCM ok. godz. 9.00, która jest powtarzana ok. godz. 13.00.

Audycja poświęcona jest prezentowaniu i omawianiu poszczególnych ksiąg Pisma Świętego Starego i Nowego Testamentu.

Zapraszamy też do słuchania naszej codziennej audycji radiowej **Po Prostu** od 21.00 do 21.30.

Gliwice 93,4 FM;
Bielsko-Biała 97,6 FM;
Cieszyn 90,5 FM;
Oświęcim 94,9 FM;
Ustroń-Wisła 107,1 FM lub w Internecie

www.chorzow.luteranie.pl

Po prostu
luterski program radiowy

Nasza działalność ma charakter nieochodowy. Koszty wykupienia czasu antenowego w Radiu CCM pokrywa Parafia Ewangelicko-Augsburska w Gliwicach - koszty produkcji programu ponosimy wspólnie - gliwicka parafia i Centrum Misji i Ewangelizacji w Dzięgielowie - nasz partner projektu. Nagrania realizowane są w studiu parafialnym w Gliwicach oraz w studiu CME w Dzięgielowie. **Można nas słuchać w eterze na falach Bielsko 97,6 FM / Cieszyn 90,5 FM / Gliwice 93,4 FM / Oświęcim 94,9 FM / Ustroń 107,1 FM oraz w internecie.**

7 maja 2016 r.

w Kościele im. M. Lutra będzie
miała miejsce **konfirmacja**.

Zapraszamy wszystkich na tę
wspólną, parafialną uroczystość.

ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA SKŁADKI KOŚCIELNEJ

można ją opłacać w kancelarii parafialnej,

lub przelewać na konto parafialne:

50 1020 2368 0000 2702 0164 6959 z dopiskiem: darowizna na cele kultu religijnego - SK (z podaniem miesiący lub roku, za który płacona jest składka)

Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej.

SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej - ZASADY OGÓLNE § 7

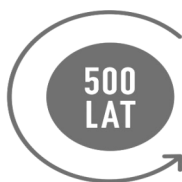
Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić co najmniej 1% jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

Zapraszamy w maju

Data	Zapraszamy na...
8.05 (ND) 10.00 kościół im. ks. M. Lutra	Konfirmacja
9.05 (PON) 18.00 kancelaria	Spotkanie biblijne
14.05 (SOB) 19.00 kościół im. ks. M. Lutra	Koncert Organy Plus
15.05 (ND) po nabożeństwie	Herbatka parafialna – spotkanie osób wyjeżdżających do Holandii
15.05 (ND) 15.00 PEA w Orzeszu	<i>Poświęcenie plebanii w Orzeszu</i>
23.05 (PON) 18.00 kancelaria	Spotkanie biblijne
25.05 (ŚRO) 10.00 sala parafialna	Spotkanie z pracownikami Muzeum Śląskiego w Katowicach – patrz str. 19
26-29.05 Mikołów, Tychy	<i>Letnia Olimpiada Młodzieży Ewangelickiej</i> szczegóły na www.tychy.luteranie.pl
5.06 (ND) 16.00 ogród parafialny	Koncert z okazji Dnia Dziecka i Ojca

STAŁE SPOTKANIA W PARAFII		
dzień	godz.	spotkanie
Poniedziałek (II i IV w miesiącu)	18.00	Próba biblijne
Środa	9.00	Spotkanie Koła Pań
Środa	18.00	Próba chóru Cantate
Środa	19.30	Spotkanie modlitewne
Piątek	18.00	Spotkanie dla młodzieży
Niedziela	10:00	Szkółki niedzielne dla dzieci
wg harmonogramu		lekcje religii i nauka confirmacyjna
raz w miesiącu, wg ogłoszeń		Herbatka parafialna

REFORMACJI

www.luter2017.pl

[Home](#)
[O czasopiśmie](#)
[Numery](#)
[Autorzy](#)
[Kontakt](#)

czasopismo
warto
o relacjach i duchowości

www.warto.cme.org.pl

PLAN NABOŻEŃSTW

1.05.2016 – 5. niedziela po Wielkanocy

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00

5.05.2016 (czw) – Wniebowstąpienie Pańskie

Kościół im. Elżbiety godz. 18.00

po nabożeństwie egzamin confirmacyjny

8.05.2016 – 6. niedziela po Wielkanocy

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00

Nabożeństwo confirmacyjne

15.05.2016 – 1. Święto Zesłania Ducha Świętego

Kościół im. Elżbiety godz. 8.00

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00

16.05.2016 – 2. Święto Zesłania Ducha Świętego

Kościół im. Elżbiety godz. 18.00

22.05.2016 – Święto Trójcy Świętej

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 9.00 **WYJĄTKOWO**

29.05.2016 – 1. niedziela po Trójcy Św.

Kościół im. Elżbiety godz. 8.00

Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00

! zmiana !

W niedzielę 22 maja nabożeństwo

tylko w kościele im. ks. M. Lutra

wyjątkowo o godz. 9.00.